

עפ"ג 9028/07/16 - לירז חג'בי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ג 9028-07-16 חג'בי נ' מדינת ישראל
לפני:
כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד
כב' השופטת ליאורה ברודי
כב' השופטת דנה מרשק מרום
לירז חג'בי המערער
נגד
מדינת ישראל המשיבה

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד ניר שלום

ב"כ המשיבה עו"ד נורית קורנהאוזר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נדחה למתן פסק דין לשעה 14:00.

ניתן והודע היום יב' חשון תשע"ז, 13/11/2016 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

אברהם טל, נשיא אב"ד	ליאורה ברודי, שופטת	דנה מרשק מרום, שופטת
------------------------	------------------------	----------------------

פסק דין

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום ברמלה, בת"פ 2169-04-15, לפיו הורשע המערער, נאשם 1 בתיק הנ"ל, עפ"י הודאתו בעבירות של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, בניגוד לסעיף 382 (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ונהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, בניגוד

לתקנה 26 (2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

2. המערער נידון ל-3 חודשי מאסר בעבודות שירות, ל-4 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, לתשלום קנס בסך 1,200 ₪, לתשלום פיצוי למתלונן בסך 1,500 ₪, ונפסל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים בפועל, ול-6 חודשים על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין.

3. על נאשם 2 הוטלו 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים בגין כל עבירת אלימות נגד הגוף, 200 שעות של"צ, צו מבחן למשך שנה ותשלום 1,500 ₪ פיצוי למתלונן.

על נאשם 3 הוטלו 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים בגין כל עבירת אלימות נגד הגוף, 200 שעות של"צ, ותשלום 1,500 ₪ פיצוי למתלונן.

4. על פי עובדות כתב האישום שבו הודה המערער, המתלונן יצא מביתו כדי להושיט עזרה לנוסעת שהייתה ברכבו של המערער ונפצעה בתאונת דרכים שבה היה המערער מעורב, אך לא אשם בקרותה.

המערער, בצוותא חדא עם נאשמים 2 ו-3, תקפו את המתלונן בכך שהתנפלו עליו בצעקות "אל תתקשר למשטרה", בעוד שניים מהם מנסים לחטוף מידיו את הטלפון הנייד שלו, בעת ששוחח עם המשטרה, הלמו בגופו, בגבו, בכתפיו וברגלו במכות אגרופ, משכו בו וניסו להפילו ארצה, נטלו ממנו את תיק העזרה הראשונה שנשא ופיזרו את כל תכולתו.

כתוצאה מההתקיפה נגרמו למתלונן חבלות שהתבטאו באודם ורגישות באספקט לטרלי פרוקסימלי בכתף שמאל, בחבלה ורגישות באצבע 2 בכף רגל שמאל ובשפשוף שטחי בצלעות בצד ימין, בגין פנה לטיפול רפואי בבית חולים.

המתלונן החל לנוס מפני הנאשמים והמערער, כאשר המערער, יחד עם נאשם 2, דולקים אחריו, ובמהלך מנוסתו נקרע סנדל שנעל לרגלו וסנדל נוסף נפל ואבד בדרך.

תסקירי שירות המבחן:

5. **בתסקיר הראשון מחודש ינואר 2016**, צוין כי המערער מתגורר עם אמו ושלוש אחיותיו, הוריו פרודים, והוא מתאר כי מצוי בקשר זוגי משמעותי.

המערער הוא בעל השכלה של 12 שנות לימוד ולו תעודת בגרות חלקית. לאורך השנים הוא גילה קשיי למידה אך למרות קשייו הצליח לסיים 12 שנות לימוד. שירת שירות צבאי מלא, ושירותו הצבאי אופיין בקשיים, לרבות ריצוי מאסר למשך 28 יום בגין עבירות שעניינן סירוב פקודה ונפקדות.

לאחר שחרורו משירותו הצבאי, עבד המערער כטכנאי בחברת תקשורת, ממנה פוטר בגין מעורבותו בעבירות

נשוא הערעור. הוא עובד מזה כשנה כנהג משאית, ומחוו"ד מעסיקו הנוכחי עולה כי הינו עובד אחראי, המבצע עבודתו על הצד הטוב ביותר ולשביעות רצונו.

המערער נעדר עבר פלילי, אך לחובתו שתי הרשעות תעבורתיות בעבירות שעניינן הפרעה וסיכון לתנועה ונהיגה בחוסר זהירות.

בהתייחסותו לעבירות נשוא הערעור, תיאר המערער כי נהג תחת השפעת אלכוהול, הביע צער על התנהגותו, ולהתרשמות שירות המבחן, באותה עת הוא לא הבין את הסיכון הגלום בנהיגה תחת השפעת אלכוהול. ביחס להתנהגותו האלימה כלפי המתלונן, לקח אחריות חלקית, הפחית וצמצם את התנהגותו האלימה כפי שבאה לידי ביטוי בכתב האישום.

שירות המבחן התרשם כי המערער מצוי בראשיתו של תהליך הכרה בנזק שהסב למתלונן, פיתוח אמפטיה כלפיו ומוכנות להתבונן באופן ביקורתי באחריותו לעבירה במסגרת השתלבותו בטיפול.

המערער תיאר את התנהגותו בעבירה כחריגה, הביע חרטה, הבין את חומרת התנהגותו, ומדבריו עלה כי עצם ההליכים שננקטו נגדו הציבו לו גבול ברור שיש בו לתפיסתו למנוע הישנות העבירות.

מתוך האבחון עלתה תמונה של מערער שלצד קשיי הסתגלות למסגרות, הינו בעל כוחות אישיים, תפקוד תקין ומגלה מחויבות למשפחתו. כגורמי סיכון במצבו, שירות המבחן לקח בחשבון את קשייו לקחת אחריות על ביצוע העבירות, חומרת הנזק שהסב למתלונן, ומאפייני העבירות המורכבות משני מוקדי בעיה, נהיגה תחת השפעת אלכוהול ואלימות.

שירות המבחן העמיק את האבחון לגבי דפוסי צריכת האלכוהול של המערער, והתרשם כי אינו מאופיין בבעיה בתחום האלכוהול, אך התרשם מעמדות מקלות ביחס לנהיגה תחת השפעת אלכוהול.

שירות המבחן התרשם כי המערער הגיב באימפולסיביות ואלימות על רקע תחושות לחץ וחרדה בשל מעורבותו בתאונה בה נהג תחת השפעת אלכוהול. עוד התרשם שירות המבחן כי המערער בעל דימוי עצמי לא מגובש דיו, מודעות עצמית נמוכה, ולהערכת שירות המבחן, בסיטואציות חברתיות עם קבוצת השווים עלול לפעול באופן מרצה ולגלות קושי בהצבת גבולות.

כגורמי סיכוי לקח שירות המבחן בחשבון כי המערער ללא עבר פלילי קודם, מצליח לנהל אורך חיים מתפקד, פועל על-פי נורמות וערכים מקובלים, תוך שמביע דאגה ומחויבות כלפי משפחתו, ומדווח על לקיחת אחריות הורית נוכח העדר האב כדמות משמעותית בחייו המשפחה. עוד התרשם שירות המבחן כי המערער מביע חרטה על התנהגותו, ובאופן הדרגתי בשיחות עמו היה ניתן להתרשם מיכולתו להגמיש עמדותיו ביחס לחלקו ואחריותו בעבירות, כשמגלה נכונות להשתלב בטיפול לצורך העמקת הבנתו ביחס לקשייו.

בנוסף, ההתרשמות הייתה שעצם ההליכים המשפטיים מהווים עבורו גורם מרתיע ומציב גבול שיש בו להפחית סיכון במצבו. **בסיכום גורמי הסיכון והסיכוי** במצבו, להערכת שירות המבחן, הסיכוי להישנות התנהגות אלימה הינו בינוני ובמידה ותהיה הישנות, היא עלולה להיות בדרגת חומרה נמוכה.

לנוכח האמור, שירות המבחן היה סבור כי שילובו בקבוצה בתחום האלימות, בשילוב עם צו של"צ כעונש

קונקרטי עשוי להפחית סיכון במצבו. יחד עם זאת, מאחר ושירות המבחן התרשם כי המערער באותו השלב גילה מוטיבציה חיצונית לטיפול, הומלץ לדחות את הדיון בארבעה חודשים במהלכם ישולב בטיפול כאמור.

6. **בתסקיר המשלים מחודש מאי 2016**, נכתב כי המערער הביע נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית, אך חלה נסיגה ביכולתו לערוך התבוננות עצמית, חזר לעמדותיו הראשוניות, המטשטשות את קשייו ואת הבעייתיות שבהתנהגותו. שירות המבחן התרשם כי קיימת נזקקות טיפולית בתחום האלימות, אולם, המערער מגלה חוסר בשלות לכך, חסר מוטיבציה, ונוכח עמדותיו בעיתוי הנוכחי, לא ניתן לשלבו בטיפול.

לאור כל האמור, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של המערער ולא המליץ להטיל עליו צו מבחן. יחד עם זאת, שירות המבחן המליץ על הטלת צו של"צ בהיקף 280 שעות, מאסר על תנאי וכן פיצוי כספי למתלונן.

גזר הדין:

1. **הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהעבירות** שביצע המערער הם השמירה על בטחונו האישי של הפרט, על שלמות גופו ועל שלוות נפשו.

2. המערער פגע במעשיו בערכים החברתיים הללו במידה משמעותית לאור התקיפה המשותפת את המתלונן ונסיבות התקיפה, אך הפגיעה בערכים החברתיים לא הייתה במידה גבוהה, לאור העובדה שהחבלות שנגרמו למתלונן היו חולפות ולא קשות, והתבטאו באודם, רגישות ושפשוף שטחי.

3. אף שהמערער והנאשמים האחרים תקפו בצוותא חדא את המתלונן, ולא במכה בודדת אלא באגרופים בחלקי גופו השונים, לא היה זה אירוע מתוכנן, אלא אירוע שגלש שלא לצורך להתלהטות רוחות ולאלימות. לקראת תום האירוע, המערער הגדיל לעשות ורדף יחד עם נאשם 2 אחרי המתלונן, שנס מהמקום.

4. מטיעוני הצדדים לעונש עלתה מחלוקת באשר לשאלה האם אירוע האלימות החל ללא התגרות מצדו של המתלונן. בית משפט קמא לא קיבל את טענת הסניגור בדבר התגרות מוקדמת מצד המתלונן, מאחר שטענותיו לא באו לידי ביטוי בעובדות כתב האישום ולא במסגרת ראיות לעונש שהוכחו.

מעובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה, עולה כי המתלונן הביע רצונו לסייע לפצועה בתאונת דרכים, ואז הותקף על ידי המערער וחבריו לכתב האישום, ובניסיון למנוע ממנו להזעיק את המשטרה.

6. חרף העובדה שהמערער נהג תחת השפעת משקאות משכרים, הדבר לא פגע ביכולתו להבין מה שהוא עושה, את הפסול שבכך, או את משמעות מעשיו. המערער יכול היה להימנע מביצוע העבירה ושלט במעשיו, והדבר נלמד מהמשכות התקיפה ומרדיפתו ביחד עם נאשם 2 אחרי המתלונן. יתרה מכך, סבור ביהמ"ש קמא, כי היותו של המערער בעת האירוע תחת השפעת משקאות משכרים, מהווה נסיבה

לחומרא ולא לקולא.

7. הערך החברתי שנפגע כתוצאה מעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים הוא הערך החברתי הבסיסי ביותר של קדושת החיים והגנה על שלומם של הנוסעים והמשתמשים בדרך. המערער הרהיב עוז, ונהג ברכב כשהוא תחת השפעת משקאות אלכוהוליים, ובכך סיכן לא רק את עצמו, אלא אף את חבריו שהיו עימו ברכב, ואת כל מי אשר עלול היה להיקרא בדרכו.

8. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בתיקי אלימות ברף דומהמעלה כי הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, והוצגו דוגמאות מתוך הפסיקה, כפי שפורטו גם בגזר הדין שניתן בעניינם של נאשמים 2 ו-3.

מתחם העונש ההולם הינו רחב ונע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שרות, וענישה נלווית.

יש לייחס חומרה נוספת לעבירת האלימות דנן, מאחר שבוצעה בצוותא חדא, בתקיפה של המערער והנאשמים האחרים נגד מתלונן אחד.

9. נאשמים 2 ו-3 עמדו לדין רק בגין עבירת האלימות, בעוד שהמערער עבר עבירה נוספת של נהיגה תחת השפעת אלכוהול, אולם, מאחר שב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש שנקבע לעיל גם בגזר הדין של נאשמים 2 ו-3, מקובל על המאשימה, ולא ביקש לקבוע מתחם עונש גבוה יותר, החליט ביהמ"ש קמא להסתפק במתחם זה ולא להחמירו.

10. נאשמים 2 ו-3 נשלחו לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן, ועוד בעת הצגת הסדר הטיעון, ב"כ המאשימה הצהיר כי בכפוף לקבלת תסקיר חיובי בעניינו של נאשם 3, המאשימה תגביל עצמה לעונש מאסר בדרך של עבודות שירות, וזאת לאור העובדה שחלקו באירוע היה קטן מזה של המערער ונאשם 2, וכן כי לבקשת הסנגור, שירות המבחן יבחן את שאלת ביטול ההרשעה, בעוד שלגבי המערער, המאשימה הצהירה כי תעתור למאסר.

לגבי נאשמים 2 ו-3 הוגשו תסקירים חיוביים, שירות המבחן המליץ בעניינו של נאשם 2 על הטלת של"צ בהיקף של 160 שעות, פיצוי למתלונן, מאסר על תנאי וצו מבחן למשך שנה, ובעניינו של נאשם 3 המליץ לסיים את ההליך ללא הרשעתו בדין, ולהטיל עליו של"צ בהיקף 200 שעות, חתימה על התחייבות ופיצוי למתלונן.

המלצת שירות המבחן לגבי נאשמים 2 ו-3, שונה מהמלצתו לגבי המערער, שלגביו אין המלצה טיפולית או המלצה לביטול ההרשעה מהנימוקים כפי שפורטו בתסקירים.

11. בית המשפט החליט שלא לאמץ את המלצות שירות המבחן לגבי נאשמים 2 ו-3 במלואן מאחר שהן לא ענו על הצורך בהרתעה מפני עבירות אלימות, וגם לגבי המערער המלצת שירות המבחן מקלה מידי,

מה גם שאין בה כל התייחסות לענישה בגין עבירת התעבורה.

12. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של **נהיגה תחת השפעה** מעלה כי קשת הענישה בעבירה רחבה למדי, תלויה בנסיבות המקרה, בנסיבות האישיות של הנאשם שעניינו נדון, לרבות עברו התעבורתי, ובעבירות הנוספות שהצטרפו לעבירה העיקרית (כגון נהיגה תחת פסילה או תקיפת שוטרים וכד').

הענישה הנוהגת לעבירה זו נעה בין רף תחתון של 3 חודשי פסילה, מאחר שעונש זה נקבע, ככלל, כעונש המינימום על פי פקודת התעבורה, ועד 12 חודשי פסילה, וכן פסילה על תנאי, מאסר על תנאי וקנס.

13. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות ציין ביהמ"ש קמא, כי המערער הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, וחסך זמן שיפוטי יקר. אף כי הודה במעשיו בפני קצינת המבחן, הוא לקח אחריות חלקית, הפחית וצמצם את התנהגותו האלימה.

בעת האירוע נשוא כתב האישום, היה המערער צעיר כבן 22, ללא עבר פלילי, אך בעל עבר תעבורתי, בעבירות של הפרעה וסיכון לתנועה ונהיגה בחוסר זהירות, ומאז האירוע חלפו כשנתיים וחצי, ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

הנזק שנגרם לו כתוצאה מפסילת הרישיון המנהלית היא שהוא פוטר מעבודתו, מאחר שהוא עובד כנהג, וכיום בתום הפסילה המנהלית הוא הוחזר לעבודתו, אך לאור פסילת רישיונו, הוא לא יוכל בתקופת הפסילה לעבוד כנהג.

תסקירי שרות המבחן שהוגשו בעניינו הינם מורכבים, מצביעים על צורך טיפולי בתחום האלימות, אולם, לא ניתן לשלבו בטיפול מאחר שהוא מגלה חוסר בשלות לכך, חסר מוטיבציה, ונוכח עמדותיו המטשטשות את קשייו ואת הבעייתיות שבהתנהגותו.

14. בנסיבות אלו, מהטעמים שפורטו לעיל, וכלל הנסיבות לקולא שאינן קשורות בביצוע העבירות ומפורטות בתסקירים, כפי שצוין לעיל, **החליט ביהמ"ש קמא להטיל על המערער עונש ברף האמצעי של מתחם העונש ההולם, כלומר, מאסר שרוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, שלילת רישיון בפועל ועל תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.**

נימוקי הערעור:

1. ביהמ"ש קמא שגה כאשר בחר להטיל עונש של מאסר בעבודות שירות ופסילת רישיון מעבר לעונש המינימום.

2. מדובר באירוע אשר התרחש לקראת סוף שנת 2013, מאז לא היה מעורב המערער באירוע פלילי.

3. חרף העובדה כי התסקיר הראשון היה דומה לנאשמים 2 ו- 3, התעקש קצין המבחן שהמערער ישתלב בסדנאות למניעת אלימות, גם כאשר המדובר באירוע חד- פעמי כמו שאר הנאשמים.
4. לא ברור מדוע, בניגוד לשאר הנאשמים אשר תסקירם היה דומה, בחר שירות המבחן להמשיך ולקיים מפגשים עם המערער מאחר ולא סבור שהמערער יהיה מעורב באירוע כזה בעתיד ואמר כי אין צורך בעמדה טיפולית- דבר שלא נעשה עם הנאשמים האחרים.
5. על נאשמים 2 ו- 3 הוטלה ענישה חינוכית של של"צ ועל אף שהומלץ גם בעניינו של המערער על ענישה של של"צ לתקופה ממושכת יותר, בחר ביהמ"ש להטיל עונש מאסר.
6. במהלך הדיון לפנינו מיקד בא כוח המערער טענותיו באשר לאפליה בין המערער לנאשמים 2 ו- 3. לטענתו גם אם התסקיר בעניינו של המערער לא היה חיובי, לא היה מקום להטיל עליו עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. כך גם, לטענתו, גם אם המערער עבר עבירה נוספת של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, לאחר שכתב האישום תוקן ובמקום העבירה של נהיגה בשכרות הורשע המערער בעבירה הנ"ל.
- עוד טען ב"כ המערער כי באשר לעבירה הנ"ל, לא קבע ביהמ"ש קמא מתחם ענישה בנוגע לרכיב המאסר אלא רק באשר לפסילה.
- ב"כ המערער טען כי המערער לא הואשם ולא הורשע בגרימת התאונה, אלא רק בצורת הנהיגה ובעבירת האלימות כלפי המתלונן, בה הורשעו גם נאשמים 2 ו- 3.

תגובת המשיבה:

1. המערער הורשע גם בעבירה של נהיגה תחת משקאות משכרים ויש בכך כדי להבחין בינו לבין הנאשמים האחרים, שהורשעו רק בעבירת האלימות שביצעו בצוותא.
2. קיים הבדל משמעותי בין התסקירים של המערער לבין התסקירים של נאשמים 2 ו- 3, בהם עיינו במהלך הדיון בערעור, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בגזרי הדין של הנאשמים 2 ו- 3, שגם בהם עיינו במהלך הדיון בערעור ואף לכך נתן ביהמ"ש קמא את דעתו כאשר הטיל על המערער עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.
3. לפי תסקיר שירות המבחן שהוגש לגבי המערער קיים סיכון בינוני להישנות התנהגות אלימה מצידו, הוא לקח אחריות חלקית בלבד למעשיו, יש נסיגה ביכולתו להבין את הבעייתיות שבהם והוא חסר בשלות לטיפול. משכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית לגביו.

דיון והכרעה:

1. לאחר שעיינו בהודעת הערעור, בגזר הדין נשוא הערעור, בתסקירי שירות המבחן לגבי המערער ונאשמים 2 ו- 3 ובגזרי הדין שלהם, ולאחר ששמענו טיעונים מבאי כוח הצדדים, הגענו למסקנה כי צדק

ביהמ"ש קמא כאשר אבחן נכונה בין המערער לבין הנאשמים 2 ו-3, במיוחד בין המערער לבין הנאשם 2.

2. גם אם ההתנהגות האלימה של המערער כלפי המתלונן אינה שונה מהתנהגותו של נאשם 2, הרי יש בעובדה שנהג תחת השפעות משכרים, גם אם הנהיגה לכשעצמה לא מצדיקה הטלת עונש מאסר, ולו בעבודות שירות, כדי להחמיר מצבו של המערער ממצבו של נאשם 2 במידה מצדיקה הטלת עונש שאינו של"צ, גם לתקופה ארוכה יותר מזו שהוטלה על נאשמים 2 ו-3.

3. עיון בתסקירי שירות המבחן של נאשמים 2 ו-3, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בגזרי הדין שניתנו בעניינם והשוואתם על התסקיר שהוגש לגבי המערער כפי שבא לידי ביטוי בגזר הדין של ביהמ"ש קמא נושא הערעור, מעלה כי בעוד שלגבי נאשמים 2 ו-3 המליץ שירות המבחן על מצב טיפולי, הרי לגבי המערער אין המלצה טיפולית שכן לקיחת האחריות, הייתה, כאמור, חלקית והוא לא היה בשל להתערבות טיפולית.

4. איננו מקבלים את טענת ב"כ המערער לפיה הפלה שירות המבחן את המערער לעומת נאשמים 2 ו-3 כאשר הציע לו להשתלב בהליך טיפולי שכן הדבר מתחייב מהתנהגותו האלימה של המערער ומנהיגתו בהשפעת משקאות משכרים.

5. יש באמור לעיל כדי להצדיק את ההבחנה שעשה ביהמ"ש קמא בין המערער לבין נאשמים 2 ו-3 ומבלי להקל בהתנהגותם האלימה הרי האמור לעיל מצדיק סטייה מעקרון אחדות הענישה ואי קבלת המלצת שירות המבחן להטיל על המערער עבודות של"צ, ולו בהיקף רחב יותר.

6. איננו מוצאים לנכון להתערב במשך תקופת הפסילה שהוטלה על המערער, שכן גם אם עונש הפסילה המזערי בגין עבירת הנהיגה נושא הרשעתו הוא 6 חודשים, אין בתקופת הפסילה שנגזרה על המערער ע"י ביהמ"ש כדי לסטות ממתחם הענישה ולהצדיק התערבות ערכאת ערעור.

7. לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

המערער יתייצב לפני הממונה על עבודות השירות ביום 01/12/16 בשעה 08:00 לקליטה והצבה ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עבודות השירות יעמדו בתוקפם עד לסיומן.

המערער יפקיד את רישיון הנהיגה ליתרת תקופת הפסילה במזכירות ביהמ"ש השלום בראשל"צ עד יום 01/12/2016, ויתרת הפסילה תימנה מיום ההפקדה.

ניתן והודע היום י"ב חשוון
תשע"ז, 13/11/2016
במעמד ב"כ הצדדים
והמערער.
אברהם טל, נשיא
אב"ד

דנה מרשק מרום, שופטת

ליאורה ברודי,
שופטת